

De Kuijp

In deze editie;

- Familie nieuws
- Bougainville nieuws
- Familie dag 2001
- Beauty Culture
- Afstuderen Mieke en Rene
- Een droom bruiloft

2-2-2001
FRONTS
MAXNE
KUIJPERS

DE JANS
KUIJPERS

Van de Redactie

Een nieuw nummer een nieuwe kleur drie nieuwe familieleden, (Eline, Marlieke en Simon) een nieuwe munt (Euro) een nieuwe prinses (Maxima) en een iets gewijzigde opmaak. Er is weer voldoende materiaal om een nieuwe editie te vullen met (ouds) en nieuws over en van de familie.

Om te beginnen hebben we iets aan de prijs van "De Kuijp" moeten doen omdat de gulden is overleden en opgevolgd door de Euro, "The king is dead long live the king". Van de mederedactieleden heb ik toestemming gekregen de prijs per 1 januari 2002 naar € 2,00 per editie te verhogen. Doordat we nu op A3 formaat printen hebben we ook de opmaak weer iets kunnen verbeteren.

In iedere editie willen we graag een hobby belichten. Zoals de paarden van Bert, de kanaries van de andere Bert, de muziek van Peter en de boogschietrij van Henk. We hebben al wel wat afspraken liggen maar om de voorraad op pijl te houden willen we graag een aantal suggesties ingezonden krijgen.

De commissie historie zit met een schrijversblok. Vandaar dat ouds tussen haakjes is gezet. Heeft iemand een idee, stuur het gerust in. Het mag een vertelling, een gedicht, of een belevenis zijn, als het maar oud is.

Tot slot wenst de redactie alle lezers en niet lezers een heel gelukkig, gezond en succesvol nieuw jaar toe.

In de cover;

Achtergrond; tekening van Marius.

Inzet 1; Henk de boogschutter.

Inzet 2; Simon en Hariëtte op hun huwelijksdag.

Advertentie

Opgelet - opgelet

Ik vraag aan alle familieleden mijn juist adres op te schrijven. Dit is geldig totdat ik een eventuele verandering laat weten.

Betsy en Heiner Flebbe
Kapellenbrink 2
D-30926 Seelze/Velber

Groetjes van Heiner en Betsy

Gedicht uit het overlijdensbericht van **Wil Velders.**

Wij moeten iets brengen van deur tot deur
Wij moeten iets brengen van wierookgeur
Wat licht in de nacht en wat vreugd voor
wie schreidt,
Zo'n beetje geluk en wat eeuwigheid.

J. Schreurs

Wil was, als goede vriendin van Mieke en Ellen nauw betrokken bij de organisatie van hun uitvaartplechtigheid. We hebben Wil bij die gelegenheid leren kennen als een warme en betrokken persoonlijkheid en zijn haar nog steeds dankbaar voor haar bijdrage en steun.

Wil overleed op 2 oktober 2001 in de leeftijd van 70 jaar.

De Kuijp

Verschijnt twee maal per jaar.

Derde jaargang nummer 5.

Abonnement € 4,00 per jaar

Losse nummers zijn niet verkrijgbaar

Inzenden kopij voor de volgende editie
vóór 30 Mei 2002.

Aan dit nummer werkten mee;

Jan Kuijpers (hoofdredactie)

Martha Blokland – Kuijpers (vertalingen)

Trudi Kuijpers en Jan-Joris Gommans
(eindredactie).

Rian van de Ven (kinderpagina)

rian.vandeven@wxs.nl

En natuurlijk de diverse inzenders van kopij

Redactieadres;

Mergen 3, 5451 TA MILL tel. 0485 – 45 34 01. E-mailadres J.Kuijpers13@hetnet.nl

Familieberichten / mededelingen

Huwelijk / Geboorte / Dopelingen;

24 juli 2001	Werd Eline Baltussen geboren dochter van Hun adres is Tel.	Marco en Margo Baltussen Het erf 3, 5438 RA GASSEL 0486-471257
19 oktober 2001	Trouwden Hun adres is; Tel.	Hariëtte Baltussen en Simon Petersen Rotscheweg 3 A 5364 NT ESCHAREN 0486 - 473509
31 oktober 2001	Werd Marlieke Kuijpers geboren Dochter van Hun adres is; Tel.	Marijn en Krista Kuijpers J.D. Zoicherstraat 26 3404 AS IJSELSTEIN 030 - 2961065
18 november 2001	Werd Eline Baltussen gedoopt Dochter van Hun adres is; Tel.	Marco en Margo Baltussen Het erf 3 5438 RA GASSEL 0486 - 471257
18 november 2001	Werd Jesse Gommans gedoopt Zoon van Hun adres is; Tel.	Trudi Kuijpers en Jan-Joris Gommans Mergen 7 5451 TA MILL 0485 - 4555111

Overlijden;

Op vrijdag 7 december overleed **Riek van Oorscot** net voor haar eenentachtigste verjaardag.

Verhuizingen;

Marijn en Krista Kuijpers verhuisden van; naar;
Mient 353
2564 LA s'GRAVENHAGE
J. D. Zoicherstraat 26
3404 AS IJSELSTEIN (U)
TEL. 030 - 2961065

Peter Kuijpers en Sandra Pessaur gingen samen wonen op;
Amstelboulevard 172
1096 HL AMSTERDAM
020 - 3792084

Het postadres van **Marius Unsiga Kuijpers** wijzigde
Van;
"c/Rose Pihei
Department of Bougainville
P.O. 322 Buka"
Papua New Guinea
Naar;
Pororan Island
C/ P.O. Box 285
BUKA Bougainville Province
Papua New Guinea

En verder;

Udo en Mariska Kuijpers verwachten hun eerste kindje begin juni 2002.

Vierden we **Bert Kuijpers** zijn 65ste verjaardag op 24 november 2001 in zaal 't Heike in Mill. Het was een grandioos feest met familie en vrienden van Bert en Doortje.

Familiedag 2001

De familiedag werd dit jaar georganiseerd door Christel van Toor en Martha Blokland op 25 augustus. Het begon allemaal met een picknick op het grasveld

bij het verenigingsgebouw van de Gilde van Overloon.

Er was eten (boterhammen en fruit) en drinken (koffie, thee en softdrink) genoeg. Er was ruimte genoeg voor een spelletje en tijd genoeg voor weer eens even bij te kletsen.

Zelfs het weer leek geregeld. Het was de hele dag zonnig en nogal heet (+30° C). Daarna werd iedereen uitgenodigd mee te gaan naar het Zooparc niet ver daar vandaan. Dit is een samensmelting van een botanische tuin en een dierenparkje. Zoals de folder zegt beleeft de bezoeker er een spannende zwerftocht langs vele bijzondere dier- en plantensoorten. Er zijn panda's, pelikanen, gibbons, ooievaars, otters, doodshoofd-aapjes en vele andere dieren. Er is een maidanvlakte, een grote

grazige heuvelachtige vallei, waar de dieren vrij tussen de bezoekers doorlopen. Er is een vlindervallei waar vele bijzondere bedreigde vlindersoorten rond-zwermen en uiteraard de botanische tuin met o.a. een rododendronvallei een acacia- en cactuscollectie en een bijenstal.

En dan is er natuurlijk het "Kids Kingdom" met een speeltuin om te ravotten en hier zijn ook de knuffeldieren van de kinderboerderij. Maar ook genoeg andere dieren die kinderen juist leuk vinden zoals stokstaartjes, wasberen, prairiedogs en gieren. Er is een kindertheater en de kinderen kunnen zich laten schminken als hun lievelingsdier of meedoen aan een spannende speurtocht. Kortom activiteit genoeg.

Na nog een drankje op het terras vertrok iedereen richting Mill, waar in Café Het Lagerhuis voor een gecombineerd warm en koud buffet was gezorgd. Hier kwamen ook de familieleden die niet aan het dagprogramma hadden deelgenomen. De allerkleinsten waren al naar huis gebracht om te gaan slapen. Het buffet werd groots gepresenteerd met vuurwerk en muziek. Alles zat er op en aan.

Het slotstuk van de avond was de film die Martha en ik (Jan) gemaakt hebben tijdens ons bezoek aan Nieuw Guinea. Zo waren ook Henny, Colleen en Mieke, Marius, Lambert, Mary en Ann-Mary, Marisa en Josephine aanwezig op de familiedag. Omdat het geluid van de film niet optimaal was heb ik de film van live commentaar voorzien. Er werd leuk gereageerd op de film.

Indrukwekkend hoe de kinderen van Piet en Margareth zich staande kunnen houden bij zoveel tegenslag. De film duurde ongeveer twee en een half uur. Na afloop bleven maar enkelen nog even na kletsen op het terras want nog steeds was het weer fantastisch. Einde van een zeer geslaagde familiedag in een tropisch klimaat.

De Pen

Door Trudi Kuijpers

Allereerst wil ik tante Annie "hartelijk danken" voor het doorgeven van de pen aan mij. Toen ze belde dacht ik dat doe ik te zijner tijd wel even. Nu we al het feestgedruis achter de rug hebben (de doop van Jesse, mijn verjaardag, verjaardag van pa en Ma en het grandioze feest van ons pa zijn 65ste verjaardag) is het zover. Ik zit hier achter de computer, met een wijntje en een bak chips, en de deadline die nadert, denk ik: oh, jeetje wat moet ik schrijven. Ik zit nu te besluiten dat het een kort levensloopje wordt en ik begin bij Jan-Joris (voor vrienden Jep)!

Jep en ik kennen elkaar nu 12 jaar. Jep studeerde in Venlo aan de HTS elektrotechniek/ telecommunicatie. We kenden elkaar net enkele maandjes toen hij voor stage een half jaar naar Engeland ging. We zouden elkaar in die tijd 1 keer zien. Maar dat viel mee. We hadden veel telefonisch contact. Jep kwam onverwachts twee keer terug naar Nederland (1x voor het werk en 1x voor een bepaald concert, dus niet echt voor mij) en wij gingen met vrienden hem bezoeken. Daarna won ik nog een prijsje voor 1 dag op en neer vliegen naar Londen en dat was precies in die tijd. Jep studeerde af en dit ging allemaal goed. Waar moest hij toen gaan wonen? Wij dachten het is wel leuk om samen te gaan wonen. Zo kwamen wij terecht in St. Hubert. En het bleef nog steeds leuk!

Ik werkte toen nog bij een drukkerij in Nijmegen, waar ik 8,5 jaar gewerkt heb en een zeer leuke tijd heb gehad. Daarna ben ik overstapt naar de drukker in Haps waar ik nu nog steeds parttime werk, voor 20 uren in de week, als directiesecretaresse/ personeelsmanager. Dit in combinatie met mijn moederrol bevalt me prima! De kindjes gaan 1 dag in de week naar het kinderdagverblijf en 1,5 dag hebben we oppas aan huis.

Nadat ons tamme konijn Coco, die allerlei kunstjes kende (alleen niet op commando), overleden was gingen wij een hond aanschaffen. Dit werd onze Babs, een Berner Sennenhond. Het is een echte scheet, daarom hierbij een fotootje. Wij zijn ermee op hondencursus geweest waar hij van alles heeft geleerd (en inmiddels ook weer verleerd). Ook leert Opa Kuijpers hem allerlei kunstjes die Babs nog wel kent, maar of wij daar iets aan hebben? Zij wordt iedere

middag door Opa en zijn vriend Gerrit uitgelaten. Behalve Babs vinden ook wij dit heel fijn!

Na 5 jaren in St. Hubert gewoond te hebben kochten we een huis in Mill. Vlakbij Boom Jan. En nog steeds bleef het leuk! Het gevolg was dat 27 september 1999 onze dochter Amber werd geboren. Ze is nu 2 jaar en kletst ons de oren van

het hoofd en ze heeft duidelijk een eigen willetje. Als ze iemand niet kent kijkt ze eerst altijd de kat uit de boom en dan komt ze los. Ze kan dan vragen: hoe heet ben jij? (Combinatie van hoe heet jij en wie ben jij). Als ze niet aan het praten is zingt ze een liedje, maar er komt altijd geluid uit.

Ook met z'n drietjes was het nog steeds leuk! En kregen we op 18 maart 2001 weer gezinsuitbreiding, onze Jesse werd geboren! Een heel lief, koddig manneke. Hij is inmiddels alweer 8 maanden en tijgert volop de kamer rond. Het liefst gaat hij de hele dag staan. Hij wil dan ook absoluut niet zitten. Het is of tijgeren, of staan of slapen! Jesse is meestal vrolijk en lacht naar Jan en alleman! Zijn zus Amber vindt hem vanaf het eerste ogenblik geweldig! Omdat we zo trots op ze zijn een fotootje.

Nou, genoeg over ons. Ik wil nog even kwijt dat ik onze familiekrant "De Kuijp" een kei goed initiatief vind. Zo blijf je op de hoogte van het wel en wee van iedereen, zowel van onze familie hier als van onze familie overzee. Ik hoop dat ook zij iedere keer weer genieten van de krant. Rest mij nog iedereen een leuk, liefdevol en gezond 2002 toe te wensen!

Groetjes Trudi

Ik geef de pen door aan.....

Doele Diana uit Mill

Doele Diana Mill 2e plaats Nederlandse Kampioenschappen

Zaterdag 26 mei werden de Nederlandse Kampioenschappen handboogschieten gehouden in het park Doele Diana uit Mill. Het was heerlijk weer, zodat ze als eerste waren gesingeld met de Koninklijke Landmacht. Om 10.00 uur werden de eerste pijlen weggeschoten en rond 3 uur was duidelijk dat Doele Diana door ging naar de halve finale, dat kwam om door in de voorrondes als 1e te eindigen. Na een spannende halve finale, waarin goed werd geschoten ging het team van Doele Diana door naar de finale. De spanning steeg en na een spannende finale tegen L'Arc Cuijk werd duidelijk dat Doele Diana als tweede eindigde. Een fantastisch resultaat van de schutters. Het team bestaat uit Spet Witschoten, Theo Kijpels, Henk Kuipers, Bert v. Rooij, Jansje Verbeek, John van Tillaars en assistent Willem Gerrits. De handboogvereniging Doele Diana traint iedere zaterdagavond bij cafézaal De Heidebloem. Kom graag eens kijken of doe gezellig mee.

Het bovenstaande artikel in het plaatselijk nieuwsblad, waarin handboogschutterij Doele Diana uit Mill zich presenteerde als de winnaar van de tweede plaats op de Nederlandse kampioenschappen, trok mijn aandacht. Henk Kuijpers is lid van het team dat deze leuke prestatie neerzette. Ik nodigde mezelf uit om eens een kijkje te nemen bij die vereniging. Doele Diana is de oudste (sinds 1878) vereniging van het dorp Mill. Aangekomen trof ik een gezellig klein zaaltje. De ramen (luiken) konden open gezet kunnen worden. Hierdoor worden de pijlen naar buiten geschoten, gericht op de vijftigmeter verderop staande doelen. Deze doelen hangen aan rails waarover ze na elke beurt, elektrisch binnen gehaald worden om de scores te bekijken en de pijlen terug te halen. Het was een gewone trainingsavond en er waren een zevental schutters aanwezig. De bogen werden uitgepakt en opgebouwd. Het zijn indrukwekkende wapens. Ze vallen dan ook onder de wapenwet. Ik had nooit gedacht dat er een vizier op een handboog zou zitten. Verder is een boog uitgerust met stabilisatoren, die het trillen bij het lossen van de pijl tegengaan. De eerste pijlen werden afgevuurd waarna het doel in zijn geheel naar voren werd gehaald. Toen Henk lid werd van "Den Doel" was de vereniging nog gehuisvest bij café zaal Vugts aan de Beerseweg in Mill, het latere "Van Ee in het leeg", dat tot de grond toe afbrandde met doel en al. Doordat een kennis al lid was werd bij Henk interesse gewekt. Inmiddels is Henk al 23 jaar lid van "Den Doel". Na de brand werd er overeenstemming bereikt met café

De Krijp, jaargang 3, nummer 5.

De Heidebloem dat de leden zelf een nieuwe "doel" konden bouwen, die voldoet aan de wedstrijdeisen. Het

duurde een jaar voordat Henk een redelijke score mee kon schieten. En dit was al heel snel. Er worden indoorwedstrijden geschoten met drietallen, 10 series van 3 pijlen over een afstand van 18 meter, en het éénpijl-systeem, waarbij 25 maal één pijl verschoten wordt over een afstand van 25 meter in een team van zes personen. Dan bestaat nog het veld- en jachtschieten waarbij op diverse doelen geschoten wordt die allemaal op verschillende hoogten en afstanden staan, tot wel 90 meter. Aan deze wedstrijden kan men individueel deelnemen. Het koningschieten is een onderlinge wedstrijd binnen de vereniging zelf. Henk was in 1980 koning en verder is hij vaak prins geweest wat hij op dit moment ook is. De redactie wenst hem veel succes in de toekomst.

Niet geschoten is altijd mis

Hallo allemaal.

De redactie van de Kuip vroeg ons om iets te schrijven over onze bruiloft op 19-10-2001. Dat willen we dolgraag. Ik zou de hele Kuip wel vol kunnen schrijven als ik alles zou vertellen, maar ik zal een poging doen om me te beperken tot de hoogtepunten.

Het feest duurde zowat 3 dagen omdat onze vrienden en familie uit Denemarken donderdag al aankwamen. Ze kenden elkaar van te voren lang niet allemaal, maar na 12 uur met elkaar in een busje te hebben gezeten was het een heel gezellig clubje geworden, sommigen hees van het zingen en anderen al lekker aangeschoten. Rian en Luc waren zo gastvrij om hun huis open te stellen voor al ons bezoek. Nadat we met z'n allen lekker hadden gegeten ging iedereen op zolder slapen. Het was een grote organisatie om zoveel mensen een paar dagen te huizen, buiten het organiseren van de bruiloft om. 23 mensen moesten bijvoorbeeld voor 8.30 's ochtends kunnen douchen en optutten etc!! Het verliep gelukkig allemaal erg gladjes dankzij de hulp van iedereen.

Toen werd het vrijdag... Simon werd opgehaald met de koets bij Ellen en Edwin, waar hij zijn laatste nacht als vrijgezel had door gebracht. Het tweespan Friezen met het koetsje kwamen in de lichte mist aangereden over de Rotscheweg. Iedereen zei dat het erg romantisch was. Helaas kon ik er niet van mee genieten, ik zat boven op de slaapkamer van Rian en Luc te wachten tot er werd aangebeld, voor het eerst die dag met een steen in m'n maag.

Het was geweldig om elkaar eindelijk te mogen zien. Het gemeentehuis en de kerk, het was allemaal precies zoals we het gepland hadden, maar dan veel mooier en veel korter. Toen we uit de kerk kwamen scheen het zonnetje. Alle spanningen vielen van ons af en we gingen na de fotoreportage terug naar onze gasten in Het Dorstige Hert. Aldaar stond de champagne klaar.

De bruidstaart was heel goed gelukt. Het was een groot hart, met daarop de Nederlandse en de Deense vlag. Tijdens het eten werd het een erg gezellige boel.

Er werd gezongen, "ge-SKÅld" (proost), gespeeched, rond de tafel gerend om ons te kussen en Simon en ik hebben verschillende keren op de stoel gestaan om elkaar te kussen. Dit nadat iedereen ongeduldig met het bestek op de borden zat te timmeren (Deense traditie). De hoogpunten waren toch wel, het toneelstukje van alle 12 neefjes en nichtjes van Sneeuwjetje en Prins Simon, het oorverdovende "Land of Hope and Glory" oorspronkelijk van de Deense vrienden, en tot slot de speech van Simon waarbij alle servetten spontaan werden omgedoopt tot zakdoeken.

Tijdens de receptie gingen de Denen gewoon door met hun drink-ritme en ze zorgden voor entertainment voor de rest van de receptiegasten. Ook bij het feest zat de stemming er meteen in, nadat Simon en ik de traditionele Bruidswals hadden gedanst. Het was een geweldig feest en we hebben heerlijk gedanst. Er werd een songfestival gepresenteerd door alle broers en zussen en de "Blues Brothers -in law" traden op. (Edwin en Luc) Het was nog veel te vroeg toen de band "This is the moment" ging spelen en er van ons werd verwacht dat we de laatste dans gingen doen... Het was wel een heel mooi moment om de dag mee af te sluiten. Toen er Hollandse puntzakken met friet werden geserveerd, lagen de meeste Denen al op kop in bed. De volgende dag duurde het dan ook tot laat in de middag voordat ze de reis naar huis weer aandurfden. Het was ontzettend leuk om onze bruiloft te kunnen vieren met al onze vrienden en familie uit Nederland en uit Denemarken. Voor velen van hen was het ook een eerste ontmoeting met onze familie in Nederland en de omgeving waar we nu gaan wonen. Iets anders dan Kopenhagen maar zoals veel van de Denen zeiden, "een enorm "coole" familie"

*Tak...
Bedankt...*

Harriette & Simon

19-10-2001

Groetjes Simon en Jet

Bougainville op Internet

(Door Martha Blokland)

Bougainville schrijft historie.

Op donderdag 29 augustus 2001 kwamen duizenden Bougainvilleans bij elkaar in hun geruïneerde hoofdstad Arawa om getuige te zijn van de tekening van het historische Bougainville Vredesakkoord, dat de weg vrijmaakt voor zelfbestuur van de door oorlog verscheurde provincie.

Het akkoord werd o.a. getekend door de Bougainville leiders Gouverneur John Momis, De president van het "Bougainville Peoples Congress", Joseph Kabui. Ook Francis Ona, die de aanzet gaf voor de Bougainville-crisis, was uitgenodigd.

Joseph Kabui en John Momis spraken van "hun dag" en "een nieuw verbond" voor hen. Er werd traditioneel gefeest bij zonsondergang met vers eten uit de tuinen, betelnut en varkens om hun verbondenheid en vrijheid te vieren. Speeches werden overstemd door het geluid van bamboe. John Momis en Joseph Kabui werden door dansers naar de plaats van tekening gebracht. "Het Bougainville vredesakkoord is de belichaming van het soort maatschappij dat wij voor onszelf willen creëren", aldus Momis. "We staan op de drempel van een nieuw politiek regiem, de basis van een nieuwe sociale, economische orde. Hiervoor gaven vijftientot twintigduizend mensen hun leven. We waren het slachtoffer van bestaande machtstructuren die menselijke waardigheid en deelname offerden voor economisch rationalisme".

Joseph Kabui benadrukte de lange weg die nodig was om te komen tot een maatschappij, waar mensen kunnen leven zonder angst, waar geen behoefte is aan wapens, omdat men zich verbonden voelt om te komen van oorlog naar vrede. Dit zou zonder de hulp van de UN en de regeringen van Australië, Nieuw-Zeeland, Vanuatu, Fiji en de Solomon Islands, van Bougainville en de regering van Papua Nieuw Guinea niet mogelijk zijn geweest.

Er zal hard gewerkt moeten worden aan de praktische aspecten zoals scholen, hulpposten, gezondheidscentra, onderhoud van de wegen, markten voor cacao, kopra en andere handelswaar.

Ongewapende leden van het leger zullen worden ingezet bij de wederopbouw en ontwikkeling van Bougainville. Hun aanwezigheid was steeds een heet hangijzer in de afrondingsfase van de onderhandelin-

gen tussen de Bougainvilleans en de regeringsonderhandelaars. Bij de tekening van de overeenkomst werd besloten dat de nog aanwezige legereenheden en mobiele politie zich zullen terugtrekken, zodra het parlement de grondwetswijzigingen en andere wetten heeft goedgekeurd en deze in kracht zullen treden.

De wapens van de voormalige strijders zullen in goed beveiligde containers worden opgeborgen. De PNG-regering wil hiermee aantonen, dat zij de verdedigingsverantwoordelijkheid neemt en dat het leger een nationale organisatie is en door heel PNG actief is.

Verder.....

Elisabeth Momis, vrouwenleidster en vrouw van Bougainville Gouverneur John Momis, drong, er bij de Bougainvilleans op aan van de crisis te leren. "We moeten gaan werken volgens een ander ontwikkelingsmodel, dat de nadruk legt op ontwikkeling van menselijke en natuurlijke bronnen, om het "village life" te verbeteren.

Gefaseerde machtsoverdracht. De autonome regering van Bougainville zal starten met de machtigingen zoals deze momenteel voor de interim provinciale regering bestaan. Volgens Minister Avei van Bougainville Aangelegenheden zal de machtsoverdracht zeker vijf jaar duren. Bougainville zal gefaseerd gemachtigd worden al naar gelang zij voldoende capaciteit ontwikkelt voor bepaalde onderdelen, met uitzondering van de onderdelen, die op de lijst van de nationale regering staan, zoals defensie, buitenlandse relaties, immigratie, centrale bank, valuta, internationale burgerluchtvaart, internationale scheepvaart, internationale handel, post en telecommunicatie.

Buitengesloten. Eind september werden de sloten van het kantoor van John Momis in Buka Town verwisseld, nadat John naar Port Moresby was vertrokken. Toen het personeel kwam werken bleek dat ze niet binnen konden. De huur was niet betaald. Port Moresby blijkt ver achter te zijn met de betaling van de budgetgelden 2001 aan de provinciale besturen. (24-09-01).

Op het goede spoor. Er is veel vooruitgang geboekt op de diverse onderdelen bij de uitvoering van het Bougainville Vredesakkoord. Rapporten geven aan dat leiders, officiële functionarissen en de ex-strijders hun aandeel leveren aan de uitvoering van het akkoord. Het wordt zeer gewaardeerd dat de snelle vooruitgang effect heeft op het ontwapeningsplan. Het is een krachtig signaal dat alle partijen ook werkelijk meewerken om de vrede in stand te houden met vreedzame middelen. (26-09-01)

Rechtsgeding tegen mijngigant. Francis Ona heeft de regering gevraagd het protest in te trekken tegen het geding in de naam van de Bougainvilleans tegen de mijngigant Rio Tinto, dat dient voor het US

gerecht. Mr. Ona heeft er bij de regering op aangedrongen om af te zien van het gebruik van hun diplomatieke "hefboom" om de rechtsgang te blokkeren. De zaak was 12 maanden geleden aanhangig gemaakt namens alle Bougainvilleans, inclusief zowel slachtoffers en gewonde overlevenden van de Bougainvillecrisis, als zij die hun land en levensonderhoud verloren zagen door de activiteiten van de Pangunamijn. Bougainville is nu een van de meest vreedzame plaatsen in de Pacific; veiliger dan veel straten in Australië en veel veiliger dan Port Moresby. Mr. Ona doet een beroep op John Momis, op Joseph Kabui en op alle Bougainvillean politieke leiders en burgers om eensgezind achter het rechtsgeding te blijven staan. Via het geding zoeken we een juiste en gerechtvaardigde compensatie voor alle Bougainvilleans die geleden hebben onder de 10-jarige crisis, de 25 jaar durende mijnexploitatie en de daaruit voortvloeiende milieuschade en de sociale verscheurdheid van het eiland. (02-12-01)

Buin verzetstrijders. Het ontwapeningsprogramma in Bougainville komt in gevaar, als de politie en een onafhankelijk onderzoeksteam van de verzetsbeweging niet snel met antwoorden komen over de moord op een verzetsleider. Het Buin-verzet wil informatie over de verantwoordelijke van de moord (een lid van de eigen beweging, of een "broeder van de andere kant" (BRA). De moord in Buka op een verzetsleider uit Buin, bracht leden van het Buin-verzet zwaar bewapend naar Buka. Als de moord werd gepleegd door het verzet, dan blijven ze meedoen aan het ontwapeningsproces. Als de moord echter is begaan door de BRA, dan zullen ze eruit stappen. Aan de UN in Arawa werd om hulp gevraagd bij het transport van alle leiders naar Buka voor een bijeenkomst met Mr. Masiria (voorzitter van de verzetsbeweging). Hij heeft met de verzetsleiders gesproken. Echter pas nadat ze hun wapens vóór Buka-passage achtergelaten hadden. Hij vroeg hen niets te ondernemen tegen de mensen in Buka, omdat hij dan partij zou moeten kiezen en dat Bougainville dan weer zou worden verdeeld. Hij moet nu de zorgwekkende toestand nog bespreken met de BRA-commander Ishmael Toroama. (02-12-01)

De moord op "Papa Hubert" Hofmans. Ze kwamen in groten getale om afscheid te nemen van de man die zij allen kenden. De St. Mary's Cathedral was tot de laatste plaats bezet, omdat mensen van alle gezindten openlijk treurden om "deze grote man". Zijn doodskist stond precies op de plaats waar hij 14 jaar geleden tot priester werd gewijd. Men vroeg zich af waarom een "arme priester" die zijn hele leven had gewerkt aan de ontwikkeling van de kerk in de provincie, vermoord werd voor 45 Kina. Bisschop Henry van Lieshout uit Lae deed de uitvaartmis. "We hebben een goede priester verloren, een goede vriend en een leider voor veel jonge mensen". Wie hem kende beschreef hem

als een "harde man", die de beste resultaten wilde van elk toegewezen werk. Pater Hofmans was een bouwer, een ontwerper en een begeleider van meer dan 800 jeugdigen.(28-11-01).

Keep in touch with the Dutch.

(door Jan Kuijpers)

Met Henny en zijn gezin gaat het goed. Er wordt niet zo veel geschreven. Martha ontving maar twee korte briefjes. Hierin vertelt Henny nog bezig te zijn met de afhandeling van de rechtszaak rond de claims aan Air Link na het vliegtuigongeluk van Margareth.

Van Lambert hebben we geen bericht ontvangen. We denken dan maar geen bericht is goed bericht.

Dat Marius prachtig kan tekenen is, te zien in de cover van deze editie. Nu heeft Marius bedacht dat hij daarom ook wel professioneel artiest kan zijn. We hebben hem geschreven dat je als professioneel artiest een opleiding moet volgen aan de kunstacademie, je moet zorgen dat je de materialen die je nodig hebt, zelf kunt inkopen en dat je ook zelf de afzet van je werk moet regelen of zelfs opdrachten moet verwerven. We hebben geadviseerd dit voorlopig maar als hobby te zien.

Lang leve internet. Marisa heeft een e-mailadres 20001142@smail.upng.ac.pg. Met Marisa gaat het glanzend. Ze mailt er enthousiast op los. Ik krijg nu ook grapjes gemaild. Op school gaat het prima. Ze heeft een heleboel vrienden en doet aan verdedigings-sport voor de conditie en de veiligheid. Op 17 november is Marisa samen met Josephine vertrokken naar Buka om de kerstvakantie samen met de familie door te brengen.

Josephine schrijft enthousiast als altijd. Ook stuurde Josephine me een drietal prachtige traditionele sieraden. Het gaat geweldig goed met haar. Ze is helemaal ingeburgerd op haar nieuwe school en behaalt ook hier weer de hoogste scores voor haar werk, en sportprestaties. Port Moresby vindt Josephine niet zo'n fijne stad vanwege het droge klimaat en de onveiligheid. Er was even sprake van een bezoek aan Ann Chapman in Australië. Daar werd later weer vanaf gezien. Josephine is nu toch met Marisa mee naar de familie op Bougainville.

Van John en Elisabeth Momis hebben we niets mogen horen. Ze zullen erg druk geweest zijn met de onderhandelingen voor autonomie voor Bougainville en hun project voor het "multi purpose centre" in Buin. Gelukkig heeft onze goede vriend, Charles Asiara, een neef van John Momis, ons bericht over het tot stand komen en de ondertekening van het akkoord. De rest van de informatie heeft Martha van internet gehaald. Martha en ik hebben de meeste van onze kennissen in PNG de vorige editie van "De Kuijp", (Ons reisverslag) gestuurd. Vanuit PNG krijgt de hele familie de groeten en de beste wensen voor Kerst en Nieuwjaar en felicitaties gaan naar de ouders van de nieuwe baby's en de jong gehuwden.

Afstuderen

Mieke de Mol
en
Rene Dobbelsteen

Ja, het einde is in zicht!! Mijn laatste jaar aan de KUN is begonnen en ik heb er een goed gevoel over. Niet dat ik niet meer wil leren, maar ik ben wel toe aan iets anders.

Om even het geheugen op te frissen: ik ben vierdejaars student Bedrijfscommunicatie aan de Katholieke Universiteit van Nijmegen.

Vanaf 27 augustus ben ik bezig met mijn afstudeerproject. Daarnaast volg ik nog enkele vakken aan de KUN. Het onderwerp van mijn project is 'introductie van leidinggevenden' bij de stichting Zorg voor Ouderen Maasland. Deze stichting bevat 13 zorgcentra en 2 verpleeghuizen (waaronder Nieuwe Hoeven). Het project is een onderdeel van de interne communicatie - wat een deel van mijn studiegebied is - maar ik moet ook heel veel informatie uit de literatuur over personeelsmanagement halen. Ik heb me dan ook uitgebreid ingelezen in dit vakgebied. En wat blijkt? P&O is erg interessant. De beide vakgebieden sluiten naar mijn mening goed op elkaar aan.

Wat de voortgang van mijn project betreft kan ik het volgende vertellen. Ik heb mijn literatuurstudie en oriëntatie in de organisatie zo goed als achter de rug, daarna ga ik aan het werk met enquêtes en focusgroepen. Dan wordt het pas echt leuk!

En raad eens wie er nog meer aan het afstuderen is? René natuurlijk! Als het goed is slaagt René in februari. René is vierdejaars student Bouwkunde aan de HTS in Den Bosch. Hij is bezig met het uittekenen van een groot bouwproject. Het zijn een aantal winkels met daarboven appartementen en daaronder een parkeergarage. René heeft de richting Informatica gekozen bij Bouwkunde, hij wil hiermee ook graag verder. René werkt aan dit project met nog twee studenten meer, zij hebben voor de richting Constructie gekozen.

Hopelijk staat er bij het onderdeel 'Mededelingen' in de volgende 'Kuijp' dat wij onze papieren op zak hebben!

Het zal je maar overkomen;

Getraind worden bij de baas op schoot met hondenkoekjes, aaien en lieve woordjes en even later je naam in koeienletters in de krant.

de Gelderlander • vrijdag 6 juli 2001

'Ukkie' in finale van Wimbledon

Sinds jaar en dag,

hebben wij de oude antieke tafel van Oma van Dongen-v.d.Loop onder onze hoede. Wij vinden het een prachtige tafel en willen hem niet zo maar op de stort zien eindigen. Maar wat wil...wij hebben nog steeds dat miljoen niet gewonnen en dat landhuis waar we de tafel prachtig in zouden kunnen plaatsen is ook niet gelukt. Gevolg...de tafel staat te verpieteren in de schuur en wij hopen dat we er iemand net zo blij mee zouden kunnen maken als wij dachten er blij mee te zijn in ons landhuis. Misschien zijn er nog familieleden die hem goed zouden kunnen gebruiken.

Het is een antieke ronde tafel met 4 poten met een krulletje er onderaan en hij is van kersenhout. (Tevens twee bijpassende antieke gematte stoeltjes)

Hij is natuurlijk gratis af te halen bij ons en er is nog een additioneel kopje koffie, beschuit met muisjes en rondleiding door ons (net niet) landhuis in IJsselstein. Groeten van ons allemaal en tot ziens

Familie Kuijpers, IJsselstein. Tel. 030 - 2961065

Het grote "Den Tarpot plan".

We zijn bij de laatste fase aanbeland.

De eerste fase, was het huis van papa en mama. Zij konden, toen ze thuis kwamen uit Australië (begin oktober 2000) in hun nieuwe huisje. Zij hebben, voordat ze gingen in augustus 2000, het voorhuis al leeggehaald zodat er gesloopt kon worden.

Fase twee was het huis van Rian en Luc. Hun huis was 1 april 2001 helemaal klaar, geschilderd en al, zodat zij er in konden trekken.

Omdat John ook veel bij papa en mama en ook bij Rian en Luc heeft gewerkt, hij is ten slotte installateur, zijn we pas in december 2000 in het voorhuis begonnen met slopen. We hebben helaas geen oude sok gevonden of andere schatten alleen een almanak uit 1909 zat onder in de meterkast. Dat is een oud boekje waar alle kermissen in de omgeving in staan, over elke maand van het jaar wat er in die maand gebeurd b.v. hooien, slachten of zaaien, de (katholieke) feestdagen en zelfs mopjes uit die tijd.

Bij het slopen hebben we erg veel hulp gehad van John zijn vader, Cor van Geenen. Deze man wordt bijna 70 jaar en is nog erg vitaal. Hij helpt ons al het hele jaar met de bouw van ons huis en het is onvoorstelbaar hoeveel werk hij verzet. Daar zijn wij erg blij mee.

Ook wij hebben alles uit het huis gehaald, de eiken spanten zijn vervangen voor stalen spanten en de vloer hebben we zelfs een halve meter uitgegraven omdat er zwart zand onderuit kwam. Dat hebben we vervangen door wit zand.

Daarna hebben we een nieuwe vloer gestort en de muren weer opgemetseld. De eerste dek is ook met broodjes gemaakt en daarna met beton gestort net als bij de burens. Boven zijn de muren ook opgemetseld en de tweede dek heeft John er met houten platen op getimmerd.

De schoorsteen hebben ze naast het huis op de grond gemetseld en daarna met een kraan op het dak getild.

In oktober is de rietdekker geweest, hij heeft 7 dakramen in het riet gemaakt, die 2 kleine raampjes aan de voorkant dicht gemaakt en aan de achterkant op zolder gezet en de nieuwe schoorsteen aangewerkt.

De aannemer is klaar met de ruwbouw en wij gaan nu zelf verder. We zijn al een heel eind met de elektriciteit en het glas is ook al geleverd. Als dat er volgende week in wordt gezet gaat John de kap tegen houtworm behandelen en dan kan de stukadoor komen.

Het plan is om het huis een beetje in de oude stijl te houden. Zo komt de opkamer weer terug en we willen ook weer zo'n granieten aanrechtblad met een tegeltjesbak. Aan de voorkant komen ook de vensters en natuurlijk het jaartal 1854 weer terug.

We zijn nu al zo'n 2,5 jaar bezig en hebben ook wel wat tegenslag gehad waardoor alles wat langer duurde. Bijvoorbeeld die omgevallen muur bij Luc en Rian, een zieke uitvoerder, Jan Derks, die helaas in augustus j.l. is overleden en het ongeluk van papa. Maar ook leuke dingen zoals pas nog de bruiloft van Jet en Simon.

"Goed werk heeft tijd nodig" zullen we maar zeggen. We wonen nog steeds in de noodwoning in de stal en dat gaat op zich best goed. Onze jongens worden natuurlijk wel steeds groter (Remi 11, Camiel 10 en Pepijn 8) en soms zou een eigen kamer wel fijn zijn.

Nou dit was weer het Tarpot nieuws en ik zou zeggen een fijne jaarwisseling en tot ziens.

Beauty Culture

(door Joop en Martha Blokland-Kuijpers)

Het zou een mooi, ontspannen weekend worden. Met een tegoedbon voor een verwenweekend op zak naar het Belgische achterland. Na alle stress i.v.m. de nalatenschappen van Mieke en Ellen was dit het ultieme genieten. De Kuijpers-familie had besloten dat wij toe waren aan ontspanning en.....dat was ook zo.

Op vrijdag 22 juni vertrokken wij 's morgens voor een weekend - 2 overnachtingen en 1 kuurdag - richting Loenhout (België) Bestemming: "de Beauty Culture-club".

Langs het kanaal ter hoogte van Nederweert gebruikten we de lunch in een leuk restaurantje. De soep wordt er nog getrokken en koffie is lekker en betaalbaar. Bovendien hadden we het geluk van mooi weer, zodat we tegen 4 uur goedgeluimd in Loenhout aankwamen. We hadden dus alle tijd om ons rustig te conditioneren voor de zaligmakende zaterdag.

Het schoonheidsparadijs hadden we snel gevonden. Opvallend was de rust om en in de Culture Club. Geen auto's of andere bedrijvigheid. De Nederlandse eigenaresse vertelde ons dat het een rustdag was en dat het komende weekend de meeste personeelsleden ook vrij waren (???)

Peter, de therapeut reed ons voor naar de woonboerderij, ca. 3 km verderop. Alles was aanwezig voor slapen en ontbijten. Een paar koeien waren onze enige nieuwsgierige burens. 7 Fietsen stonden klaar voor gebruik.

De volgende morgen om 9 uur meldden we ons voor de kuurdag (incl. lunch). Het bleek dat we de enige gasten waren. Op zich wel leuk, we hadden de onverdeelde aandacht en hadden geen last van wachttijden. Na de douche werd begonnen met een "lichaamspakking". Van top tot teen ingesmeerd met groene klei, in plastic gewikkeld, daaromheen een elektrische deken, afgedekt met isolatiefolie en tenslotte een gewone deken. De ogen afgedekt, de deken op aangename temperatuur en muziek op de achtergrond. Dat was tenminste de bedoeling, maar we moesten wel erg hard en lang roepen,

voordat de decibellen werden teruggebracht tot echte achtergrondmuziek. Na 50 minuten werden we uitgepakt onder de douche schoongespoten. We verbaasden ons over de heilzame werking.

Daarna gaven we ons om beurten over aan een zeer frêle, maar deskundige masseuse, waarna Joop gebruik maakte van de medische pedicure. Intussen liet Martha, volgens oud Indiaans gebruik oorkaarsen plaatsen. In een kamer was een mysterieuze sfeer geschapen, een aangepast muziekje maakte het compleet. Ze was daarna nóg meer ontspannen, beter gezegd: echt sloom.

Tussen de behandelingen door stonden op het terras de ligstoelen klaar, waar we ons lieten verwarmen door de zon en we genoten van de meest uiteenlopende soorten kruidenthee. Daarna was er nog de keuze voor de sauna, het zwembad, de zonnebank, ontspanningsoefeningen met gesproken tekst op de band of een huidbehandeling.

Nou is zoveel verwennerij ook vermoeiend en wil je eigenlijk ook even helemaal niets. Maar ja, je kunt niet zeggen dat je voor de rest morgen terugkomt. Dus hebben we nog een ontspanningsoefening gedaan, de huidbehandeling genoten en gebruik gemaakt van het

zwembad.

Om vijf uur 's middags was het einde oefening en we gingen terug naar de boerderij. Daar hebben we eerst koffie gedronken en een borrel ingeschonken. Kruiden-
thee zal wel gezond zijn, maar op z'n tijd iets sterkers smaakt toch ook erg goed.

We hebben het weekend afgesloten met een heerlijk etentje uit de Belgische keuken.

Familie Kuijpers, bedankt ..... we voelden ons echt verwend.

Hoera ons Marlieke is geboren!

Ze kwam ter wereld op Halloween, 31 oktober om 19:30 's avonds. Ze woog bijna 8 pond en was ruim 50 cm lang: het pakje dat we hadden meegenomen naar het ziekenhuis was meteen al te klein. Zoals je ziet is haar grote broer Tijmen erg met haar in zijn nopjes net als haar ouders natuurlijk. Marlieke slaapt, huilt, eet en maakt vieze luiers als de beste. De familie Kuijpers uit IJsselstein telt nu 4 leden, waarvan de vader een ram is die mag zorgen voor 3 schorpioentjes; daar zal hij zijn handen aan vol hebben. Kom ons eens opzoeken in IJsselstein. Marlieke is benieuwd om de familie Kuijpers beter te leren kennen.

Tot ziens,
Marijn, Krista, Tijmen en Marlieke.

Gezinsuitbreiding in Gassel

Vorig jaar vlak voor kerstmis hebben wij aan Maartje en Jochem verteld dat ze er een broertje of zusje bij kregen. Maartje's eerste reactie: "Dan kan ik ook een keer Maria zijn". Ze had namelijk net op school met groep 1 en 2 het kerstspel gespeeld en daarin speelde een klasgenootje samen met haar babybroertje Maria en het kindje Jezus. Vanaf toen was de baby uit ons gezin niet meer weg te denken.

Na een tijdje, tijdens een wandeling vroeg Maartje aan Margo: "Mama, wie heeft eigenlijk die baby in jouw buik gestopt?" Margo: "Eeehh,... Wat denk je zelf, Maartje?" Maartje: "Heeft papa dat soms gedaan?"

Margo: "Ja Maartje, dat klopt". Daar nam ze toen gelukkig genoegen mee.

Een hele tijd later, toen het al spannend begon te worden of het een broertje of een zusje zou gaan worden, (Maartje wou graag een zusje en Jochem wou natuurlijk een broertje), besloot Maartje om het maar eens gewoon aan mama te vragen: "Mama, is die baby in jou buik eigenlijk een jongetje of een meisje?"

Margo: "Dat weten wij ook nog niet, dat is voor ons ook nog een verrassing," waarop Maartje meteen antwoordde: "Nou dan heb je wel slecht opgelet toen papa hem erin gestopt heeft!!!!!!!!!!!!!!"

Op 24 juli is Eline dan eindelijk geboren. Toen Marco naar huis belde om het blijde nieuws te vertellen werd Maartje even stil aan de telefoon, maar toen het thuis een beetje duidelijk begon te worden begon Jochem op de achtergrond te schreeuwen; "Is de baby eruit? Dan is het een broertje." Hij begon zelf alvast een feestje te bouwen. Met veel moeite wist Maartje hem duidelijk te maken dat ze geen broertje, maar een zusje hadden. Jochem meteen: "Maar dan moet er ook nog een broertje bij, want dan hebben we 3 jongens en 3 meisjes." Hoewel hij zijn wens om een broertje nog wel een paar keer herhaald heeft, was hij toch apetrots op zijn kleine zusje toen Margo na een dag of 4 zover hersteld was van haar keizersnee, dat ze met Eline naar huis mocht. En apetrots zijn we nog allemaal op onze jongste aanwinst.

Groetjes Margo, Marco, Maartje, Jochem en Eline Baltussen.

Prietpraat

Jochem zit van het chocoladegeld wat hij van Sinterklaas heeft gekregen te snoepen als Jet en Simon binnen komen. Op een gegeven moment haalt Simon een muntstuk uit zijn portemonnee en zegt: "Kijk Jochem, die heb ik ook." Jochem bijt een keer op het muntstuk en zegt: "Dat is niet echt, dat zijn NEPCENTJES."

Hallo allemaal.

Wij hadden 20 oktober 2001 een griezelfeest. Het was nog voor onze verjaardagen. Camiel was op 16 september jarig en Remi op 12 juni. Dus willen wij nog even een klein verslagje uitbrengen.

We werden bij het Heike in Mill opgehaald. Met een griezelbus die werd bestuurd door een blinde chauffeur.

Het verhaal was dat een vinger van een bruid was afgehakt, ze dachten door de poortwachter, de poortwachter was de man van de dode bruid.

Dit enge verhaal werd verteld in de bus. Aan het einde van het verhaal stopte de bus en stapten we uit.

Wij moesten die vinger zien te vinden. Dus gingen we op pad met een lampionnetje en een wit kruis.

We moesten de lintjes volgen die hingen aan takken. Het groepje van Camiel had de vinger niet gezien, dat van Remi wel. Hij hing om de nek van de draculabewaarder, zei het groepje van Remi.

Het groepje van Camiel was onder begeleiding van Anne-Marie van Geenen en Edwin van Kraai die bij het begin in zijn haren was gegrepen en Camiel was bij zijn benen gegrepen. Huub van de Ven zat ook in dat groepje.

Het groepje van Remi was niet bang het was onder begeleiding van John van Geenen. Sander was onder uitgetrokken. Sander is een vriend van Remi. En in beide groepen was iedereen nat gespoten.

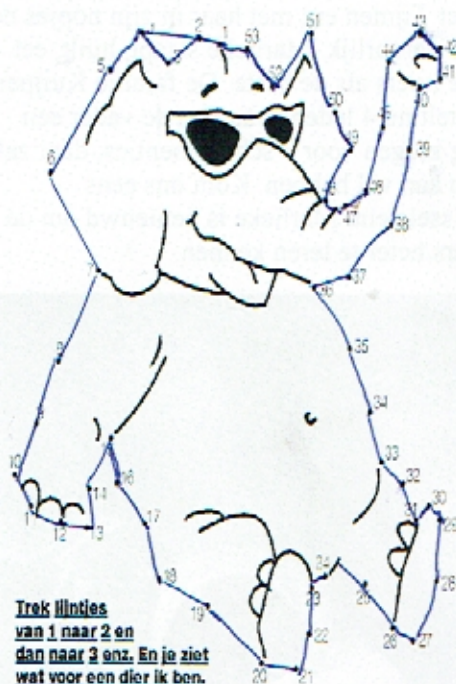
Na afloop kwamen we weer bij elkaar in het Heike. We hebben thuis nog wat gedronken en toen iedereen naar huis gebracht.

Het was SSSSSSSSSSSSuper SSSSSSSSSSSspannend.

Groetje Remi en Camiel.

HALLO IK HEET

Trek lintjes van 1 naar 2 en dan naar 3 enz. En je ziet wat voor een dier ik ben.

D I K K I E

DE MOPPENTROMMEL

V: Wat is de voornaam van E.T?

A: Jodela!

V: Het zit op het dak en het maakt muziek?

A: Een dakkapel!

V: Het is rood en er lopen twee blauwe strepen overheen

A: Een tomaat met bretels

V: Wat is het toppunt van zelfvertrouwen?

A: Een scheet laten als je aan de diarree bent.

V: Wat is zwart, wit en rood?

A: Een verlegen zebra!

V: Wat is onzichtbaar en ruikt naar een wortel?

A: Een konijnenwind!

V: Welk dier bestaat voor driekwart uit WOLF?

A: WOLF!

V: Het is groen en skiet van een berg?

A: Een skiwi